

TIL FARS 70 ÅRS FØDSELSDAGSFEST

DEN 7. SEPT. 1986

TIL FARS 70 ÅRS FØDSELSDAGSFEST

DEN 7. SEPT. 1986

Brudstykker af en levnedbeskrivelse.

Afsynges nok bedst på melodien:

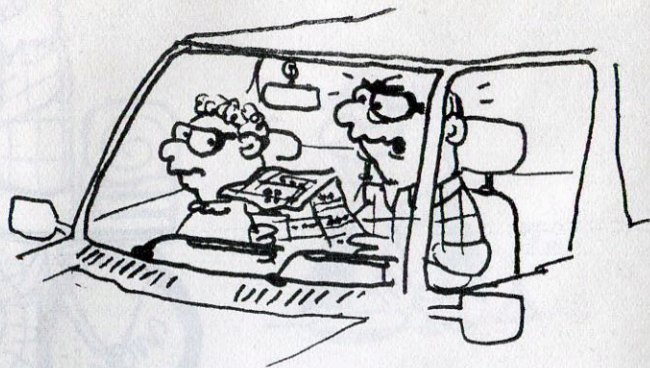
"Dit hjerte er i fare, Andresen".

Du kan være glad,
du' en heldig rad,
pensioneret overlær',
far og svigerfar,
bedstefar sågar,
og vi har dig alle kær.
For du håndterer mange talenter,
om det vil vi berette i dag,
nok ikke lige det, du forventer,
men noget udvalgt efter vores smag.
Du skal bare sidde der og lytte
til, hvad alle her ved bordet nu vil synge ud
fra Erik, Sjoukje, Aase, Lars og Jytte,
fra Ulf og Birgit - og så lidt fra Knud.

Vores første år
for os fire står
som en dejlig barndomstid.
Skovby Skole var
ganske særlig rar,
og du opdrog os med flid.
Fra vi var ganske små, gik vi i skole
og sad og hørte med på dit og dat,
fik hurtigt lært at læse Ole Bole,
men der var også tid til leg og pjat.
Og når sommerferien stod for døren,
tramped' vi på vore cykler helt til Sjælland hen!
Du førte feltet an i denne køren
derover - og så hjem til Als igen.

Efter nogle år
gik det, som det går:
Første svigersøn i hus.
Tankefuld du sa':
"Er der alvor bag?
Så skal vi vel være dus!"
Nu kom en række år med bryllupsfester
og deriblandt en tem'lig pinlig sag:
Til Holland kørte I som bryllupsgæster,
og mod forventning fór du vild i Haag.
Selvom vejen nøje var beskrevet,
var du smart og kendte heldigvis en bedre vej!
Og den slags har du af og til bedrevet,
men det er netop derfor du er dig.

Villigt rundt du fór,
hammer, sav og bor
brugte du i vore stuer.
Maling, lim, tapet,
meget er der sket
hos os alle efter tur.
Du elsker at ta' rundt og reparere,
og du er overraskelsernes mand,
for pluds'lig hænger skuffen ikke mere,
og ostehøvlen den er sat i stand.
Helbo-hylder har du konstrueret
til os alle, så nu har vi en i hver en krog.
- Du har ledet - vi har assisteret!
Den arbejdsdeling fandt du meget klog.

Frokost det er godt,
ost og sild - når blot
ikke det er hollandsk stil.
Og et drys af grønt
på din mad er skønt,
samt en lille dram dertil.

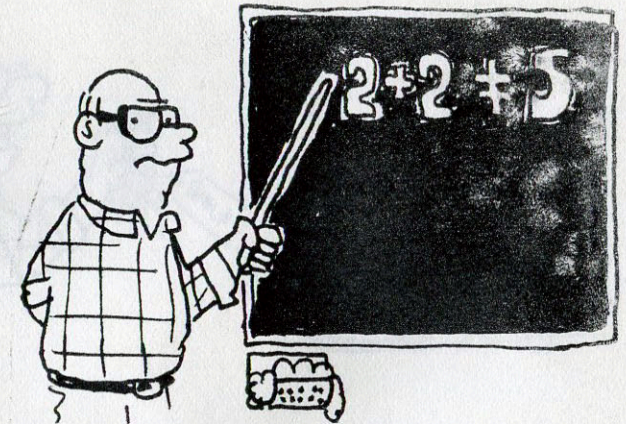
Når mor hun sidder ved sin væv og væver,
og der skal laves frokost, ta'r du fat,
du ta'r, hvad du skal ha', hvorpå du hæver
det taffel, hvor du nys så ene sat,
og mens mo'ers tomme tarme skriger,
råber du et høfligt "TAK FOR MAD" til hende ned.
Det passer altså ikke, hvad man siger,
at mænd i køk'ner er en vansk'lighed!

Børnebørn i flok,
de får aldrig nok
af din fantasi og stil.
Først en "mukkebik"
fuld af mekanik,
sid'n en sæbekassebil.
Og du ku' trække penge ud af næsen,
i påsken sprang du rundt og lagde æg,
Sct. Hans er sjov med alt dit heksevæsen,
en benkamp syn's du stadigvæk er skæg.
I har spillet ind på båndkassetter,
så at Danmarks Radio godt kan gå og lægge sig,
og lydene fra kælderen beretter
om mange timers skubbespil og leg.

Vi har altid troed'.
at du havde rod
i en gammel lærerslægt.
Men en skønne dag
så vi dit bedrag:
Du har løjet nok så kækt!
For virk'ligheden er en ganske anden:
Det viste sig, at du var en PIRAT
med skattekister gravet ned på stranden
af dine skumle venner, det er klart.
Mange grumme hændelser der knytter
sig til Harry Sølvstok, Georg Futsko og så dig,
og børnene blev jeres proselytter.
- Men måske var det hele blot en leg?

Du var ingen kær
nuttet overlær',
men en myndig pædagog.
"Skrækken" den blev vendt,
da det først blev kendt,
at du kun i bordet slog.
Du kunne faktisk lære dem en masse,
at to og to er fir' og ikke fem,
til Holland rejste du med 10. klasse,
og lejrskolen blev dit andet hjem.
Du had' mange tillidshverv og poster,
og hvad det kan føre med sig, kan vi alle se:
skal vi herfra, så ved du, hvad det koster,
for du er "kassemand" i DLB.

Det er ganske vist,
at som pensionist
er der meget, du skal nå.
Blomster passer du
for din lille fru',
og i haven skal det stå
så fint med græs og træer og mange planter,
og sku' en muldvarp stikke snuden frem,
så sidder du på vagt som kontrollant - og
så piler kræet nedenunder og hjem.
Og når vi skal til at så radiser,
høster du vel mindst for 3. eller 4. gang.
Persille, purløg, bønner er beviser
på denne urtehavedyrkningstrang.

Nu må vi nå frem
- inden folk går hjem -
til en slutning på vor sang.
Mange ting endnu
rinder os i hu,
men så bli'r den vist for lang.
Du sidder stadig der blandt dine gæster
og fejrer de halvfjerdsindstyve år.
I morgen sidder du og spiser rester
og mindes nok din fødselsdag i går.
Nu når sangen slutter, vil vi alle
rejse os fra stolene imens vi glasset ta'r,
for nu skal HURRA-råbet rigtigt gjælde
for FARFAR, MORFAR, SVIGERFAR og FAR.